

TOVERITAR

The State Historical Society

This issue of the Toveritar contains no articles such as require an affirmed translation according to Act of Oct. 15th, 1917.

No. 37

PAINOS 10,149

Tiistaina, Syyskuun 13 p.—Tuesday, Sept. 13th.

1921—Yhdestoista Vuosik.

Oi, Kuulkaa Köyhälistönaiset!

Oi, kuulkaa köyhälistönaiset, työn vangit, kurjuudessa kiihtuvaliset, oi, kuulkaa, kuinka halki ilmojen soi sorrettujen sotahuuto pyhä: työn orjat sorronyöstä nousevat!

Se huuto voimistuu, se kasvaa, paisuu yhä, sen kaiku kiirii kautta maailman Se veljestervehdyksen vie vankikomeroihin, ja jäytää ruostuneita kaltereita, käy valonviestinä se pimennoihin, virvoittain työn ääreen uupunaita, se uhrikummuilla, se kaikkialla viertää, se uuden ajan airuena kiertää, se kutsuu taisteluhun ihmisyyden eestä!

Oi, kuulkaa köyhälistönaiset, te ihmisoikeutta isoovaiset,

on teillä syyt tulla taisteluhun mukaan.

Te tunnette tään yhteiskunnan paremmin kuin kukaan, te tiedätte työn kahleiden häpeän ja painon, te tiedätte loiseläjien raukuuden ja vainon.

Te tiedätte, kuink' kohdellahan köyhälistönaisia, niin neitsyttiään kulkevaa, kun vanhaa, kumaraista.

On ollut kautta aikojen hän oikeutta vailla, on häntä saanut suomia vain ajojuhdan lailla.

Hän saa jo käydä lapsena työvankurien eteen, nuoruuden kultaukelmat

vuolaaseen kyynelveteen ne kaikki tyyni hukkuvat, — kuin polttamaksi kulon jää elämä, — vain vävisten vanhuuden väivain tuloon saa tuntea ja väijeten kuoleman armahdusta toivea, sillä sortaja ei sallii huojennusta, vaan nälkäruoskan mahdilla vain vaatii vanhaltakin työn alttarille uhrin sen mink' jaksoi nuorenakin.

Ja hävistyksen hetkiä hän monta muistaa toki, loukattu ihmisväestönsä kun hyvitystä koki etsi nöyryyttäjiltä, pyhyiden polkijoilta, sielunsa ja ruumiinsa raiskaajilta noilta.

Ei tullut kuuloon rukous, ei vetoaminen kuntoon, ei mikään silloin pystynyt sortaja omaantuntoon: "sa kurja portto, elukka!" säälittä silloin kuuli, ett' ihmisyyttään itekin harbakki hetken luuli.

Niin kautta vuosisatojen on ollut työläisnainen sorretta ja suomittu, kuin ajojuhta väinen,

On siis jo aika vihdoinkin vaatia oikeutta!

Me tiedämme: se vastimus ei täyty taistelulta! Siispä nyt siskot vannokaa: käy vapaustaistoon tiemme, läpi manalan vaarain, vastusten lippumme voittoon viemmel

Emil Lindahl.

-:- Työläisnaisten Kansainvälinen Yhteistoiminta -:-

Toisen Internationalen kansainvälinen merkitys lakkasi olemasta ensimmäisten tykinlaukausten jälkeen v. 1914. Internationalen johtajien asettua kukin oman maansa kapitalistien riistopyyteitten ajajaksi, se seikka, että he kieltäytyivät kutsu- masta työväestöä yhteiskunnallisen vallankumouksen tielle, teki toisen internationalen merkitykset- tömäksi.

Sen johtajat ovat tehneet useita yrityksiä toimin- nan uudelleen elvyttämiseksi, mutta kaikki ne ovat olleet turhia. Kuollut on kuollut. Siihen he eivät enää ole voineet saada henkeä.

Toisen Internationalen toiminnan aikana oli myös- kin naisten kansainvälinen toiminta järjestetty. Se toiminta saatiin järjestetyksi Stutgartin kongressissa v. 1907. Silloin pidettiin työläisnaisten kansain- välisen yhteistoiminnan järjestämiseksi ensimmäinen kongressi.

V. 1910 pidettiin toinen kansainvälinen työläis- naisten kongressi Köpenhaminassa. Seuraava ko- kous oli aikomuksena pitää kansainvälisen työväen- liikkeen vuosikongressin yhteydessä joka olisi tul- lut pidettäväksi v. 1914 Wienissä. Maailmansota teki tämän kokouksen pitämisen kuitenkin mah- dottomaksi.

V. 1915 pidettiin ensimmäinen kansainvälinen va- semmistolaisten naisten neuvottelukokous Sveitsissä. Se kokous kääntyi julistuksella koko maailman työläisnaisten puoleen, rauhanvaatimuksella. Maail- mansodan riistoloune oli jo selvinnyt tuhansille työläisnaisille. Kuitenkaan se julistus, jonka ko- kous saattoi julkisuuteen ei ollut selvästi yhteis- kunnallisen vallankumouksen tielle kutsuva, vaan sisälsi kehotuksen vaatimaan rauhaa ilman alue- valtauksia. Mutta julistus sellaisenaankin kantoi jo siemenen sille liikkeelle, joka sitten myöhemmin raivasi itselleen tien suurten joukkojen keskuuteen.

Mainitussa naisten neuvottelukokouksessa esiin- tyivät Venäjän sos.-dem. puolueen edustajat, sel- vällä yhteiskunnalliseen vallankumoukseen kehotta- valla julistuksella. He eivät kuitenkaan siinä ko- kouksessa saaneet esitykselleen kokouksen enem- mistöä, vaan jäivät vähemmistöksi. Mutta jo vuo- den 1916 alussa kirjotti tunnettu Venäjän Kommu- nistisen Puolueen johtaja, G. Sinovjew, "että ta-

pausten kulku välttämättä työntää meidän puolel- lemme niitä, jotka väkivaltaisesti meitä vapautta- hevistiseen lahkolaisuuteen" ja kaikkien muihin kuo- lemansynteihin".

Tapausten kulku välttämättä työntääkin työväen- syviä rivejä vähit. vallankumouksen tielle. Maail- mansota, joka repi ja raateli miljoonia työläisiä, samalla synnyttiäen rintaman selkäpuolella mitä suurinta kurjuutta, ajoi kuin luonnonvoimalla poh- jakerroksia tämän kurjuuden poistamiseen.

Vuonna 1917 tapahtunut Venäjän vallankumous avasi tien maailman köyhälistön yhteiskunnalliselle vallankumoukselle. Venäjän vallankumous kohotti kommunistin lipun, jota sen puolueen edustajat sankarin tavalla olivat kantaneet jo ennen maail- mansotaa, sekä sen kuluessa pidetyissä työväen kansainvälisissä kokouksissa.

Venäjän vallankumous perusti uuden Kolmannen Internationalen, teon Internationalen, joka otti tun- nuslauseekseen sosialismin toteuttamisen. Kolman- nen Internationalen perustava kokous pidettiin v. 1910 maaliskuussa. Perustamiskokous ei ollut suuri edustajamäärältään eikä muutenkaan kantanun loistehasta ulkokuorta. Se oli kokous, johon olivat kokoontuneet kustakin maasta sen proletariaatin eturivin tietoisimmat, uhratuvaisimmat, päättävim- mät taistelijat.

Kongressi lähetti julistuksen koko maailman köyhälistölle, kutsuen sitä sosialismin toteuttami- seen.

Myöskin kongressi määritteli työläisnaisten suh- teen Kolmanteen Internationalen ja yhteiskunnal- liseen vallankumoukseen.

Päätöslauseessaan kongressi lausui seuraavaa: "Kommunistisen Internationalen kongressi to- teaa, että sekä kaikkien sen edessä olevien tehtä- vien toteuttaminen, että myöskin maailman köyhä- listön topullinen voitto ja kapitalistisen järjestelmän täydellinen poistaminen voidaan turvata vain siten, että työläiset ja työläisnaiset kiinteästi liittyvät yh- teiseen taisteluun."

Kongressin päätös osottaa selvän tien kansain- väliselle työläisnaisten toiminnalle. Ensinnäkin työläisnaisten vapautuminen kapitalismin orjuudes- ta ei ole mahdollinen ilman köyhälistöluokan va-

pautumista kapitalismista; toiseksi sosialismin to- teuttamiseksi vaadittavat tehtävät ovat mahdolliset toteuttaa vain siten, että työläisnaiset yhdessä työ- miesten kanssa järjestävät kiinteän yhteistoimin- nan yhteiseen taisteluunsa kapitalismin kukistami- seksi ja sosialismin toteuttamiseksi.

Tämän kongressin julistus, joka on kiertänyt jokaisessa maassa maailmassa on saanut kaikkii- alla vastakaikua osakseen. Kaikkialla ovat val- lankumoukselliset työläisnaiset lähteneet perusta- maan yhteistä toiminnan siltaa taistelussaan sosia- lisiin toteuttamiseksi.

Vuime vuonna heinäkuussa pidetty toinen Kol- mannen Internationalen vuosikongressi määrit- teli lähemmin työläisnaisten kansainvälisen toimin- nan muodot ja toiminnan suhteen Internationalen. Samaa aikaan kuin kongressi, pidettiin myös- kin ensimmäinen kansainvälinen työläisnaisten neu- vottelukokous.

Tämä kokous määritteli naisten osanoton luok- kataisteluun ja puolueeseen. Suhteestaan puolue- eeseen tämä kokous oli sitä mieltä, että naisten erikoistoiminta ei ole tarpeellista, vaan tulee naisten toimia muun puolue toiminnan yhteydessä.

Toisen Internationalen aikana oli kylläkin niin, että naisten toiminta oli erotettu muusta puolue- toiminnasta. Naisten toiminta oli niin järjestetty, ja on vieläkin esim. Suomessa, että naisilla on oma liittonsa, joka huolehtii naisten keskuudessa har- joitettavasta valistustyöstä. Toisen Internationalen toiminnalle oli ominaista se, että kaikki työ- väen eri toiminnat, kuten osuustoiminta, am- matillinen ja nuorisoliike olivat verrattain itse- näisiä elimiä puolueeseen nähden. Puolueella ei ollut muuta tehtävää niihin nähden, kuin määri- tellä kuivan tarkasti suhteensa niihin. Mutta ni- den elimien toiminnan lähempi seuraaminen ja oh- jaaminen, se oli näiden oma sisäinen asia, jonka ne itse järjestivät ja johtivat. Niin toimi Suomen sos.-dem. naisten liittoikin.

Kun tuli kysymykseen suurten mielenosotusko- kousten järjestäminen, jossa koko järjestyneen työ- väen mieliala oli saatava selville, silloin puolue kutsui kaikki nämä työväen eri osat yhteiseen ko- koukseen. Siinä tilaisuudessa sanottiin se, mitä